

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Apòstols per als joves

Aquest diumenge se celebra el Dia del Seminari. Per això vull tractar en aquest escrit sobre les vocacions pensant en els joves. Si alguna cosa defineix el cor jove és la seva insatisfacció i el seu inconformisme. Els joves cerquen el bé i la veritat, desitgen viure en la coherència i la solidaritat; estan necessitats d'Algú que els cridi pel seu nom per a un gran ideal; i com a complement de les seves aspiracions més profundes, cal promoure una cultura vocacional que connecti amb aquestes inquietuds i pugui ajudar a satisfer la seva set de sentit, de felicitat i de compromís. Una cultura que permeti al jove d'avui trobar-se a si mateix, recuperar els valors del silenci, de la contemplació, d'una relació d'amistat, de l'amor. Una cultura vocacional que els ajudi a descobrir la grandesa del lliurament i del compromís a través d'un projecte de vida que sigui durador.

Aquest marc de cultura vocacional demana que el misteri de la vocació sigui objecte d'una atenció constant per part de la comunitat cristiana. S'ha de promoure a través de diferents mitjans: en primer lloc, una cadena de pregària contínua, també per mitjà de la reflexió serena i la pedagogia adequada i, finalment, a través de les iniciatives vocacionals més variades. Tot això ha d'estar encaminat a crear un clima d'escolta de la veu del Senyor i de recerca de la seva voluntat. Això només serà possible si passem d'un plantejament en el que s'encarrega la pastoral vocacional als especialistes, a un altre segons el qual es considera un objectiu prioritari de tota la comunitat cristiana.

El Beat Pau VI afirmava que tota vida és una vocació: «En els designis de Déu, cada home està cridat a desenvolupar-se, perquè tota vida és una vocació. Des del seu naixement ha estat donat a tots com una llavor, un conjunt d'aptituds i de qualitats per a fer

Vetlla de pregària per les vocacions a la capella del Seminari (2016)

les fructificar: el seu desenvolupament, fruit de l'educació rebuda en el propi ambient i de l'esforç personal, permetrà a cadascú orientar-se cap el destí que li ha estat proposat pel Creador». Si plantejem la vida com a vocació hem de concloure que tot ésser humà té vocació.

Ara bé, plantejar la vida com a vocació significa acceptar la primacia de Déu en l'existència de la persona. La iniciativa és de Déu i la persona hi correspon amb la seva resposta. La vocació és una crida a realitzar el pla de Déu en tres àmbits: la vocació a la vida, la vocació a la vida en Crist, i les vocacions específiques. La vocació universal i comuna a la vida en Jesucrist i a la santedat en el seu seguiment, s'especifica en diverses vocacions laicals i d'una consagració especial; d'aquesta manera, el misteri

de l'Església actualitza la infinita riquesa del misteri de Jesucrist en la diversitat d'estats de vida i de vocacions.

I, ¿com descobrir la vocació, com descobrir la crida de Déu? Per a fer comprendre el disseny sobre la persona, Déu se serveix de mediacions, de dons interiors i de provocacions que vénen de la realitat, de la vida mateixa, que és tota ella crida i interpel·lació, si sabem estar atents. Caldrà conèixer els joves, acompanyar-los en el seu camí de peregrinació, dialogar i confiar en ells; s'haurà de respondre a les seves inquietuds plantejant-los un ideal d'altura, propiciant l'encontre amb Crist, l'únic que satisfarà la seva set d'infinat. Preguem avui especialment per les vocacions, ajudem el Seminari i acompanyem els seminaristes de la nostra diòcesi.

ENTREVISTA

Practicar la no-violència de Jesús

JOAN MORERA PERICH

En el darrer quadern publicat pel centre d'estudis Cristianisme i Justícia, el jesuïta Joan Morera aborda la qüestió de la no-violència com apareix a la tradició bíblica i com ens interpel·la avui. Morera compara la no-violència activa (NOVA) en el servent sofrent d'Isaïes i en Jesús de Natzaret; explora aquesta via, que exigeix lucidesa i creativitat, fe i constància.

Els cristians, com hem de reaccionar davant les situacions de violència?

Els seguidors de Crist hauríem d'entrenar-nos a tenir les mateixes reaccions que Ell: procurar protegir i defensar les víctimes sense deixar d'obstinar-nos a recuperar i transformar els violents; no pas a destruir-los. Només així s'avança cap a una pau duradora. Quan es pateix en primera persona, les estratègies de no-violència poden ser més clares perquè la capacitat d'acceptar el sofriment no depèn de ningú més. Quan pateixen tercers de manera flagrant, cal que les víctimes participin decidivament de tota decisió en les estratègies.

Quina és l'opció de no-violència proposada per Jesús?

Jesús evidencia una vida viscuda íntegrament des de la NOVA: incansable en recuperar els malvats, en rebutjar el càstig violent, en l'ús de la paraula i de la dignitat com a única resposta a l'agressió. Si els cristians creiem en la divinitat de Jesús, cal prendre's seriosament la NOVA, perquè Déu es manifesta així. Però sovint es confon la NOVA amb una mena de pacifisme ingenu i covard. Contra això, Jesús posa tres exemples que inspirin noves accions profètiques creatives: l'altra galta, el vestit de més i la milla de més (Mt 5, 39-41).

Com es porta a terme la no-violència activa?

La NOVA cristiana es fonamenta en la pregària, recupera la persona, mai coopera amb allò immoral ni que sigui assumint més sofriment, desarma amb gestos profètics creatius i no depèn dels resultats per alimentar l'esperança.

Òscar Bardaji i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Arrelar en la fe

Té cinquanta anys, estudis universitaris, bona situació professional, casat, un fill. Ha passat per alguns moments força difícils des que era infant. «Des d'infant que sóc feble i dissortat, el pes que suportó m'aclapara» (Sl 88, 16). Sempre, diu ell, l'ajuda de Déu l'ha fet trobar la llum i un camí d'esperança a seguir. «Salva, Déu meu, el teu servent que en tu confia» (Sl 86,2). La seva fe, mantenint-la, ha passat per alts i baixos. Fa uns dies va anar a veure el que havia estat el seu acompanyant espiritual en la primera joventut. Mai hi ha trencat la relació, però, en ocasions, s'ha espaiat molt. Estigueren parlant un parell d'hores, amb un to i confiança com si la darrera conversa hagués estat fa una setmana. El posà al dia del seu moment professional, familiar, espiritual... amb la sinceritat que neix de la confiança. Manifestà en diverses ocasions el convenciment de com l'etapa juvenil marcà positivament la seva vida, de com l'exercici de creixement en la fe a què es lliurà i que visqué en aquella etapa de la vida l'ha ajudat a estimar els altres i, així, també a estimar Déu.

Molts homes i dones entorn aquesta edat es fan reflexions semblants. Com

han influït en les seves vides i marcat el seu pensar, dir i fer aquelles oportunitats que els hi oferiren, en els seus anys joves, d'aprofundir en el sentit de la vida i de viure l'experiència espiritual de la proximitat de Déu. Els recessos, la pregària personal i comunitària amb altres joves, les converses amb l'acompanyant, el servei com a catequista o monitor, el sagrament de la reconciliació... La comunitat cristiana i els seus membres adults han de dedicar temps als joves i oferir alternatives que els ajudin a créixer harmònicament, que afavoreixin la formació sòlida, la vivència personal, el testimoni compromès i la celebració comunitària.

La comunitat cristiana la constituïm tots els creients, moltes famílies tenen joves a casa i infants que ho esdevindran. Les dificultats de l'entorn són moltes i potents.

Hem de desvetllar-nos i, responent a la diversitat de joves i realitats, cercar oportunitats, oferir recursos per facilitar aquest apropament i creixement en la fe, aquest apropament a Jesús que crida a cadascú pel seu nom. «Tracta els joves com a germans» (1Tm 5,1).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Con los ojos fijos en el Señor

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Un día, en el convento de Salamanca, santa Teresa de Jesús entró en éxtasis al oír cantar a una novicia la coplilla: «Véante mis ojos, dulce Jesús bueno; véante mis ojos, muérame yo luego». Con sencillez y desde nuestra pequeñez podemos hacer nuestro este deseo y repetir: ¡Véante mis ojos!

En una homília en Santa Marta, el Papa nos invitaba a contemplar a Jesús (Lc 9,51-56) en el momento en el que se acerca la pasión. El Señor «tomó la firme decisión de ponerse en marcha —“aceptó la voluntad del Padre”— y va adelante». Explicaba el Papa: «Jesús estaba solo, no estaba acompañado en esta decisión, porque ninguno entendía el misterio de Jesús». Y así es importante —insistió Francisco— «pensar

esto y ver a Jesús caminar decididamente hacia la cruz y darle las gracias. Pedir la gracia de tener el valor de seguirlo de cerca».

Miremos al Señor traspasado en la cruz. Contemplemos tanto amor, aceptemos ese amor, correspondámonle con amor. El Señor desea ardientemente nuestra respuesta: correspondamos a ese amor y luego comprometámonos a comunicarlo a los demás. Miremos al Señor y aprendamos a amar a los hermanos con su mismo amor.

A nuestra Señora de los Dolores le pedimos un lugar junto a Ella para contemplar este misterio de «coger el crucifijo en mano y besarlo muchas veces, y decir: gracias Jesús, gracias Señor», «Nos hará bien», nos exhorta el Papa.

Lectures de la missa diària i santoral

19. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2Sa 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a)]. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzàrè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters. Sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30]. Sant Ambròs de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52.53.54.55.56 / Jn 8,31-42]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11, 45-56]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams o la Passió del Senyor (lit. hores: 2a setm.) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o bé: Mc 15,1-39)]. Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

DIUMENGE V DE QUARESMA

COMENTARI

(Aquest diumenge, sobretot on hi hagi catecúmens, es poden llegir les lectures del cicle A: Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45)

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial (50)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Compadieu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves fetes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renèixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R. Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. ¿Què he de dir? ¿Pare salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva.

No será una alianza como la que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor—. Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: Pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones, yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo.

Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «Conoce al Señor», pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

Salmo responsorial (50)

R. Oh, Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial. Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

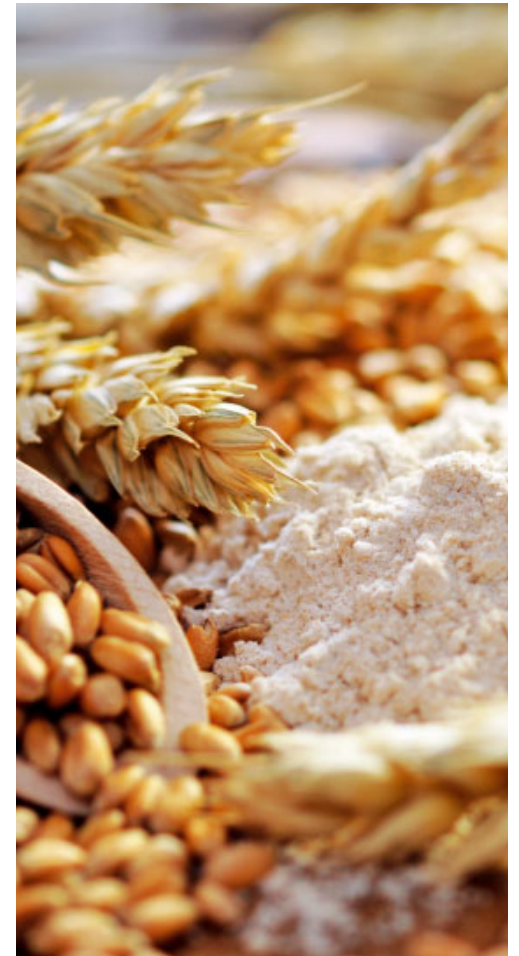
(Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decirsele a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decirsele a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará.

Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo». La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

El gra de blat

P. JAUME SIDERA, claretià

Alguns simpatitzants del judaisme volen veure Jesús. Felip i Andreu, deixebles de nom grec, els presenten a Jesús. A Jesús li vingué de nou. Eren la veu del Pare que el movia a obrir-se al món no jueu. Però no era encara ben bé l'hora.

Li faltava l'experiència del gra de blat: morir per germinar i multiplicar-se i fer-se espiga i farina i pa que Déu nos do, i Eucaristia.

Sant Joan avança a aquest moment l'agonia de Getsemaní. Jesús s'esgarrifa davant l'horror de la creu.

La carta als Hebreus ho explica així: Crist, durant la seva vida a la terra, va pregar amb grans crits i llàgrimes a Aquell que el podia alliberar de la mort. El Pare se l'escoltà, però no li estalvià la dura experiència del sofriment i de la mort. Fou l'obediència de Jesús.

Per a ell i per a nosaltres, obeir comporta acceptar amb amor les limitacions que la nostra vida comporta, els seus èxits i els seus fracassos, i la mateixa mort, fent de la necessitat o la fatalitat de morir l'oportunitat de fer de la nostra vida una ofrena generosa a Déu i als homes, tan dolorosa i tan fecunda com ho és per al gra de blat ser colgat i desfer-se al cor de la terra per esdevenir tan fecunda com l'espiga granada que esdevé Eucaristia, pa de vida per a tothom.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 17. Reunió de l'Executiva del Moviment de Cursets de Cristiandat d'Espanya a Madrid. / **A les 21.15 h,** Vetlla de Pregària per les Vocacions al Seminari Diocesà a Valldoreix.

Aquest diumenge 18, a les 10.30 h. Missa al Monestir de Sant Domènec, a Sant Cugat del Vallès, retransmesa per TV2 amb motiu del Dia del Seminari. / **A les 11.30 h,** recés de l'Apostolat Seglar de la diòcesi al Monestir de Sant Domènec a Sant Cugat del Vallès.

Dilluns 19, a les 13 h. Felicitació diocesana amb motiu de la seva onomàstica. / **A la tarda,** presideix la trobada de seminaristes de Catalunya al Seminari Interdiocesà.

Dimecres 21, a les 11 h. Consell Presbiteral. / **A les 19.15 h,** conferència quaresmal a la Catedral. / **A les 20 h,** Missa a la Catedral.

Dijous 22, a les 11 h. Celebra la Missa a la Residència Sant Josep Oriol de Terrassa, en la proximitat de la festa de Sant Josep Oriol.

Divendres 23, a les 14 h. Visita i dinar amb els preveres jubilats a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol, a

Barcelona, amb motiu de la festa patronal.

Diumenge 25, a les 12 h. Benedicció dels Rams a la Plaça Vella i Missa a la Catedral.

Visita Pastoral

Aquest diumenge 18, a les 20 h. A la Catedral, Missa de cloenda de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Terrassa.

Notícies

Ordenació presbiteral d'un franciscà a Sabadell. El dia 17 de febrer, Mons. Saiz Meneses ordenà de Prevere el religiós franciscà Fra Manuel Hernández Rodríguez a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell.

XI Trobada d'Escolans. Tingué lloc a Valldoreix el dia 17 de febrer. Centrada en la Mare de Déu, amb motiu del 10è

aniversari de la proclamació de la Mare de Déu de la Salut com a patrona de la diòcesi. Mons. Salvador Cristau presidí la Missa.

Visita Pastoral a Sant Valentí de Terrassa. El diumenge 18 de febrer, a les 11 h, Mons. Saiz Meneses inicià la Visita Pastoral a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa amb la Missa Estacional. Coincidí amb la festa de Sant Valentí, copatró de Terrassa, traslladada del dia 14.

Ritu d'elecció de catecúmens. El dia 18 de febrer, a les 12 h, Mons. Salvador

Cristau, Bisbe auxiliar, presidí la Missa del primer diumenge de Quaresma i va fer el ritu d'elecció d'11 catecúmens que rebran els sagraments de la iniciació cristiana durant el temps pasqual.

Exercicis espirituals per a preveres. Del 18 al 23 de febrer, el P. Christopher Hartley, Missioner a Etiòpia, predicà els exercicis espirituals per a preveres a Caldes de Montbui. Reberen la visita de Mons. Saiz Meneses.

Agenda

Conferència quaresmal. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, «La Mare de Déu i el pelegrinatge de la fe». Dimecres 21, a les 19.15 h, a la Catedral.

Exercicis espirituals. Per a tots. «Amb Maria a prop del Cor de Crist». Del 23 al 25 de març. Lloc: Casa d'oració Mare de Déu de Montserrat, a Caldes de Montbui. Tels. 938 654 496 i 697 840 559.

XXV Concert de Quaresma a la Catedral. A càrrec de la Coral de Matadepera. Divendres 23, a les 21.30 h.

REMAD MAR ADENTRO

Apóstoles para los jóvenes

Este domingo se celebra el Día del Seminario. Por ello quiero tratar en este escrito de las vocaciones pensando en los jóvenes. Si algo define al corazón joven es su insatisfacción y su inconformismo. Los jóvenes buscan el bien y la verdad, desean vivir en la coherencia y en la solidaridad; están necesitados de Alguien que los llame por su nombre para un ideal de altura; y como complemento a sus aspiraciones más profundas, es preciso promover una cultura vocacional que conecte con estas inquietudes y pueda ayudar a saciar su sed de sentido, de felicidad y de compromiso. Una cultura que permita al joven de hoy encontrarse a sí mismo, recuperar los valores del silencio, de la contemplación, de la relación de amistad, del amor. Una cultura vocacional que les ayude a descubrir la grandeza de la entrega y del compromiso a

través de un proyecto de vida que sea duradero.

Este marco de cultura vocacional requiere que el misterio de la vocación sea objeto de una atención constante por parte de la comunidad cristiana. Se ha de promover a través de diferentes medios: en primer lugar, una cadena de oración continua, también por medio de la reflexión serena y la pedagogía adecuada, y finalmente, a través de las más variadas iniciativas vocacionales. Todo ello ha de estar encaminado a crear un clima de escucha de la voz del Señor y de búsqueda de su voluntad. Esto sólo será posible si pasamos de un planteamiento en que se encarga la pastoral vocacional los especialistas, a otro según el cual es considerada un objetivo prioritario de toda la comunidad cristiana.

El Beato Pablo VI afirmaba que toda vida es una vocación: «En los de-

signios de Dios, cada hombre está llamado a desarrollarse, porque toda vida es una vocación. Desde su nacimiento, ha sido dado a todos como un germen, un conjunto de aptitudes y de cualidades para hacerlas fructificar: su floración, fruto de la educación recibida en el propio ambiente y del esfuerzo personal, permitirá a cada uno orientarse hacia el destino, que le ha sido propuesto por el Creador». Si planteamos la vida como vocación hemos de concluir que todo ser humano tiene vocación.

Ahora bien, plantear la vida como vocación significa aceptar la primacía de Dios en la existencia de la persona. La iniciativa es de Dios y la persona corresponde con su respuesta. La vocación es una llamada a realizar en la vida el plan de Dios en tres ámbitos: la vocación a la vida, la vocación a la vida en Cristo, y las voca-

ciones específicas. La vocación universal y común a la vida en Jesucristo y a la santidad en su seguimiento, se especifica en diversas vocaciones laicales y de especial consagración; de este modo, el misterio de la Iglesia actualiza la infinita riqueza del misterio de Jesucristo en la diversidad de estados de vida y de vocaciones.

Y, ¿cómo descubrir la vocación, cómo descubrir la llamada de Dios? Para hacer comprender el designio sobre la persona, Dios se sirve de mediaciones, de dones interiores y de las provocaciones que vienen de la realidad, de la misma vida, que toda ella es llamada e interpelación, si estamos atentos. Será preciso conocer a los jóvenes, acompañarlos en su camino de peregrinación, dialogar y confiar en ellos; habrá que responder a sus inquietudes planteándoles un ideal de altura, propiciando el encuentro con Cristo, el único que saciará su sed de infinito. Recemos hoy especialmente por las vocaciones, ayudemos al Seminario y acompañemos a los seminaristas de nuestras diócesis.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa